AKALA KO BY Rumphii

Softcopy Published: 10/26/2013

None of this property belongs to you. All the credits belongs to the owner.

Plagiarizing is a crime! No to plagiarizing!

Name, age, place and happenings are pure fiction! Any resemblance to the following are coincidental.

Copyright © 2013 by Rumphii. All rights reserved. STEALING IS A CRIME.

If you’re going to post MY story to other sites, please do acknowledge me as the author.

ENJOY READING! XOXO! DON’T FORGET TO SUPPORT MY STORIES ON WATTPAD!

~*~

"Mom. Where are we going?! At bakit naka formal attire tayo and black color pa?!"

"Trish. Alam kung may pinagdadaanan ka. Kahit di mo sinasabi sakin. Gusto ko lang na magkaayos kayo at para malaman mo ang paliwanag nya."

Kami ni mommy sa loob ng kotse.

"Okay lang ba na pumunta tayo sa kanila?! Iha?!"

Tapos tiningnan ako ni mommy.

"Okay." maikli kung tugon.

Tapos umandar na ang kotse.

Habang kami ay bumibyahe, naalala ko lahat ang nangyari.

Nung una kaming magkita.

At kung paano nya ako sinaktan ng bonggang bongga!

FLASHBACK

"Trish. Im sorry, but its not working anymore"

"Andrei. W-w-what are you talking about?! Akala ko ba-"

"Im sorry, I think its over"

"W-w-wait! A-a-ano ba nagawa ko?!

"W-wala."

"Bakit mo ako hihiwalayan?!"

"Pagod na ko! Ayoko na sa ganitong relasyon!"

"Ayaw mo na?! Sumusuko ka na?! Paano na ang promise mo sakin?!"

Sh*t naman oh!

"Promise are meant to be broken Trish. Im sorry."

Tapos umalis na sya.

"W-wait!"

Sigaw ko sa kanya. At huminto sya.

SLAP

"Gago ka. Ikaw rin naman itong mangiiwan sa ere eh. May pa-promise ka pang nalalaman!"

Tapos tumakbo na ako papalayo sa park.

Ng bigla na lang umulan.

ARGHHH! Gago sya! Akala ko mahal nya ako! Yun pala, katulad sya sa ibang lalaki na gusto lang magpadami ng kanilang malalandi! Sh*t!

Matawagan nga tong si Alice.

"The number you have dialled is currently not available."

Arghhhh! Bakit ba?! Ano ba nagawa ko?!

Sana di na ako lumabas ng bahay! Sana nakinig na lang ako kay Auntie.

Heto ako ngayon! Basang basa sa ulan.

Tot tot

FROM: 0935****

"May payong sa likod mo. Umuwi ka na, may pasok pa tayo bukas."

Huuhh?! Sino to?!

Tapos nagpasilip-silip ako.

Tapos nakita ko yung payong.

TO:0935*****

Tnx!

OMG! Natatakot na aketch! May ghost ba dito?! May fairy ba?!

Okay lang pag fairy. Wag lang yung ghost!

Tapos umuwi na 'ko.

SECOND DAY

"Trish! Dali! May ipapakita ako sayo!"

"A-ano ba Alice! Nasasaktan ako!"

Tapos hinila nya ako papasok ng room.

"Oi parikoy! Sya na ba yung girlfriend mo?! Wow hanep pala pare!"

"Hahaha! Diba?! Ang ganda nya!"

BOOOM

Parang bomba para sakin ang narinig ko.

Tapos nagkatinginan kami.

"A-alice. Pwede bang pakilagay ng gamit ko sa upuan ko?!"

Tapos umalis ako.

SA BENCH

"Huhuhu! Ang sama nya! Pinamukha pa talaga nya na proud sya sa gf nya! Eh nung kami pa?! NGANGA!"

I whispered.

"Hey miss?! Are you alright?!"

Tapos tumabi sya sakin.

"Here. Take this."

Tapos iniabot nya yung panyo sakin.

"T-thanks." ako.

"Hayaan mo na sya. Ang katulad nya na lalaki ay hindi dapat iniiyakan ng katulad mo." tapos nagsmile sya sakin.

OHWWW! Ang sweet naman.

"Huhh?! Ano bang pinagsasabi mo?!" ako.

"Huh?! Ah-eh. W-wala!"

Tapos nagkatinginan kami.

Ang wafu at cute pala niya.

Oh sh*t! Tumulo yata saliva aketch!

"Ehem!" tapos pinahid ko.

"Ah basta! I will make you happy and im sure na you will forget that guy in just three days. I promise."

"Pshhh!" tanging sagot ko sa kaniya.

Pero deep inside, wahhh! Ngayon pa lang nakalimutan ko na sya.

"Oh well! Byee! May practice pa kasi ako. See you then!"

tapos umalis na sya.

"Hayy! Ano ba! Bakit ngayon pa ko nadisgrasya!"

sabay tapon ng panyo.

tiningnan ko ang panyo.

"Arghhh! Ano ba!"

tapos kinuha ko ulit.

"Basta ikaw! Pag di mo tinupad yung promise mo sakin! Mag papakamatay na talaga ako!"

Sabay halik sa panyo.

"S-sino pala sya?!"

1ST DAY sa gate

"Aray! Ang bigat naman ng bag ni best! Ano ba nasa loob nito?! At bakit pala ako pumayag na ihatid ito sa upuan nya?!"

Ang bigat talaga. Saan na naman ba yun pupunta?!

Hila-hila ko yung bag nya habang naglalakad ako.

"Trish!"

Boses na nang gagaling mula sa likod ko.

"P-panyo?! I mean - - -"

Tapos tumakbo sya papalapit sakin.

"Hi-h-hi! S-sa-saan ka pupunta?!"

"Ah ehh. S-sa sa classroom. Hehehe."

tapos tumalikod na 'ko. Nakangiti sya. Tapos ako, naka poker face.

ewan ko ba. Kung bakit ayaw kong makipag-usap sa kanya.

"K bye"

tapos nag hand sign ako sa kanya na aalis ako.

"Wait!"

napahinto ako.

"Sasama ako."

tapos kinuha nya yung bag na dala ko.

"I'll take this."

"Thank you."

tapos umakyat na kami ng building. I mean, we take the floor kaya.

ano ba pinagsasabi ko!?

SA LOBBY NANG BUILDING

"By the way, s-sino ka pala?!"

tanong ko sa kanya.

"Ahh! Hehehe! Sorry kung di ako nagpakilala sa'yo. Im Take, Takehumi Galarion. Pronounced as "Taki".

"Ahhh. So are you a japanese?! Or any foreign citizenship?!"

Tapos natawa sya.

Weird nito.

"Nothing. I mean none. Wala. Purely filipino." tapos nagsmile ulit sya.

"P-pano mo pala nalaman yung name ko?!"

"Secret na lang muna yun. Mahabang paliwanagan pa."

"Ahw k."

tapos diretso na kaming naglakad papasaok ng room.

Nagulat na lang ako sa nakita ko.

Naglalampungan na yung mga bayawak.

Nabigla din si Take.

"Take, d-doon lang sa bandang yun." tapos tinuro ko yung upuan ni best.

"O-okay" maikli nyang tugon sakin.

Napansin siguro ni Andrei na nakatingin ako sa kanila.

Kaya huminto. Nahiya siguro.

Sus! Nahiya pa!

Tapos sumunod na ako kay Take.

"Take, salamat ha. Sige, okay na ko."

"Pinapaalis mo na ba ako?! Sigurado ka?!"

tapos nag pout siya.

Natawa ako sa ginawa nya. Hahahah!

"Hahahah. Okay. So anong gusto mo?! Dito ka lang tapos malate ka sa klasi mo?! Gusto mo ba yun?!"

"Pwede na rin - - - - kung ikaw ang kasama ko."

Chusss!

"Ang cheesy/KORNI mo! hahaha!"

"Ahhh ganon?! Korni pala ha?! Chessy pala ha?!"

Tapos tumayo sya.

"Aalis na ko. Di na ako magpapakita pa."

Tapos kinuha nya yung bag nya, tapos naglakad na sya.

Di ko akalain na tototohanin pala niya.

"W-wait."

Pero hindi sya huminto.

"I said wait."

Pero wala pa rin.

Hanggang sa nakalabas na sya ng classroom.

Luhhhh! matampuhin pala yun?!

naghintay ako sa kanya..

10 minutes

wala pa sya.

20 minutes

wala pa rin sya.

hanggang sa umabot ng 30 minutes

wala talaga sya.

"Asan na ba yun?! Totohanan talaga yang pag-alis nya?! PFFTT!"

Tapos naupo ako ulit.

"Aisshhhh! Bakit ba ang oa nya?!"

tapos lumabas ako para hanapin sya.

Tingin doon, tingin dito.

Tingin sa kabilang room. Tingin sa baba.

bakit ang daming tao sa baba?! May suntukan?!

SIGH

"Makapasok na nga."

Ng biglang maghiyawan ang mga tao sa baba.

"KYAAAAAAAAAHHHHHHHHHH!" (lol ang taas)

sigawan ng mga babae.

"Aray. Ouch! Aughh! AISSHH!"

sakit! Nagsilabasan ba naman ang mga ka klasi ko. Di man lang ako pinapasok ng room, binunggo pa nila ako.

Ng nakapasok na ko sa room, nakita ko yung dalawa, ang sweet nila. Sana matamaan kayo ng kidlat! *Insert Smirk* Mwuahahahahah!

Nakatingin lang ako sa kanila.

Nag-hug sila. Tapos tiningnan ako ng girl. Yung tipong ng iingit! Like arghh! I dont care!

K! Fine! Medyo nasasaktan ako.

"Hmmph!" impit ko.

Makalabas na nga bago pa ako makapatay ng naglalandiang bayawak!

BOOGSHING! *BOGSHHH* *TRAKKK*

Aba naman, ang lakas makabangga ng mga ito! PFFTTT!

"Aray!"

tapos minulat ko mga mata ko.

"P-panyo?! Este Take?!"

"Epic fail yung paglabas mo."

tapos nag smirk sya.

Nakatingin lang ako sa kanya.

Tapos nagkatinginan kami.

Ng napansin siguro nyang di ako natawa eh biglang sumeryoso mukha nya.

"Ehem!" tapos nagkibit balikat sya.

Grnggg

tunog ng gitarista.

"Ano ba pakulo nito?!" sa isip ko

"Baby, baby blue eyes, stay with me by my side."

"Every moment feels right. . . And im the only one dancing with you . . ."

"WOHOOOOOO!" hiyawan ng mga tao sa lobby.

Goshhhh!

tapos he offer his hand to me. Parang sign na pinapatayo niya ako.

"Tayo na. Nag enjoy ka yata sa live show, ikaw lang nakaupo sa sahig."

tapos nag smile sya.

I get his hand tapos tumayo ako.

"Close your eyes please?"

I do what he wanted. I close my eyes and he put his hands on my eyes.

Naramdaman ko na lang na parang naglalakad kami.

Then suddenly.

"Are you ready?!"

"What?! Ready for what?!"

I asked him innocently.

Tapos tinanggal niya yung kamay nya sa mga mata ko.

"P-L-E-A-S-E-M-A-R-R-Y-M-E?!"
(PLEASE MARRY ME)

Nakalagay sa mga cartolina na hawak hawak ng kanyang mga ka-teammates.

Tapos nagtawanan sila.

Bigla na lang nagsitakbuhan yung mga lalaki.

"J-O-K-E!"

"W-I-L-L-Y-O-U-B-E-M-Y-D-A-T-E-T-O-N-I-G-H-T?!"
(WILL YOU BE MY DATE TONIGHT?!")

Tapos humarap ako sa kanya.

"Will you?!" tanong nya sakin.

At first, nagdadalawang isip ako kung ano ang isasagot ko sa kanya.

"Pero..."

Hindi pa ako totally healed sa ginawa sakin ni Andrei.

Kumbaga na trauma ako.

"Pag-iisipan ko muna."

Dinig ko ang panghihinayang sa mga bosses nila.

"Its okay. Take your time. Kung nakapag-isip ka na, puntahan mo ako sa may puno sa likod ng library." tapos pinakita nya sakin yung relo nya.
"Ill wait for you until 4 in the afternoon, kapag dumating ka, ibig sabihin, payag ka. But if you don't, it means that" tapos nag sad face sya.
"That ayaw mo."

"Deal?!"

"D-d-deal" mahina kung sagot.

"Then! See you at 4."

Tapos niyakap nya ako.

Tapos umalis na sya.

3:30 pm

"Pupuntahan ko ba sya?!"

"Eh date lang naman yun eh. Wala namang masama dun."

"Eh kung tanungin ka na kung gusto nya maging kayo?! Papayag ka?!"

"Eh date nga diba?! Kakain lang! Shungaa lang?!"

"Eh kung tanungin ka nga nya! Naninigurado lang."

"Arghhhhh!" sabay pokpok sa sarili kung ulo.

"Okay! Pupuntahan ko sya. Wala namang masama dun eh. AJA!"

Sabay AJA sign.

Napatingin sakin yung katabi ko.

Tumayo ako tapos kinuha ko yung bag ko.

"Best! Alis na ko."

"Pupuntahan mo sya?!"

"Ay hindi. Magc-cr ako. Naiihi kasi ako sa kahihiyan."

"Dejk lang. Oo, pupuntahan ko sya."

"K. Basta pag ikaw na buntis! Sus!" sabay tapon ng ballpen sa lalaking nakatayo sa blackboard.

"Buntis?! Agad-agad?!"

"Eh malay mo." tapos nag ngiting aso sya.

"Hoi! Di ako katulad mo."

"Sige na! Pupuntahan ko na sya."

Tapos naglakad na ako papuntang library.

Hindi ko kaya! Bahala na!

Di ko namalayan na nandun na pala ako sa garden.

"Nasan na kaya yun?! Quarter to 4 na nga eh." tanong ko sa sarili ko.

Naupo ako sa may bench.

Ang tagal naman nya. Akala ko sya maghihintay, pero bakit ngayon. :3

KRCCCHHH

Napatayo ako sa inuupuan ko ng may marinig akong tunog mula sa malaking puno.

Actually, di ko makita kung ano yun. Ang laki kaya ng punong yun. Malaking puno nga diba?!

Dahan dahan akong sumulyap sa may puno.

"Take?!"

Tapos nabitawan ko ang bag ko.

Kumalas sya sa babae.

"Trish. Let me . . . ."

SLAP!

Sinampal ko sya ng akma nya akong lalapitan.

"So here we are." ako.

Tapos tiningnan nya ako.

Tiningnan ko ang kahalikan nya.

"Were having a date, kayo pala."

Tapos tumakbo ako.

"Trish! !"

sigaw nya.

Sh*t!

Tumakbo ako papuntang garage ng school.

Alam kong sinundan nya ako. Pero di ako huminto.

Ayoko na. Sawa na akong masaktan!

SA KOTSE

"Ano pa nga ba ang inaasahan ko!? Happy Ending?! Tanungin nyo sa sumulat nito!" sabay tapon ng panyo sa may right side ko.

Sa kanya pala yung panyo na ginagamit ko.

"Tss! Rebound daw. Well, its my fault. Tatanga-tanga kasi ako. Bakit. Kami ba?! Di naman diba?!"

"Eh hindi naman ako aasa kung hindi sya naging sweet sakin eh!"

"Eh mag-eexplain daw eh. Sana pinakinggan mo."

"Pakikinggan? Para ano?! Para patawarin ko sya at saktan ulit ako? NEVAAHHH!"

"ARGGHHH! Ano ba?! Parang nasisiraan ako ng bait! Ayoko na!"

Ano ba ang pakikinggan ko?! Ang puso ko o ang utak ko?!

Eh medyo wala ako sa utak eh. Lol!

Bahala na. Pero ayoko na talaga.

Dumiretso na ako sa bahay.

Di na ako pumasok ng school. Since sembreak naman, wala ng gagawin.

Isa pa, ayokong makita ang pagmumukha ng dalawang nanloko sakin.

Marami akong natatanggap na tawag at text mula kay Take.

Pero di ko ito binabasa and I delete it right away.

Ilang araw rin akong hindi lumabas ng bahay.

END OF FLASHBACK

"Here we are Trish. Handa ka na ba?!"

"Mom." maikli kong tugon.

"Trish. Just now. Para naman to sayo eh. Gusto ko lang na gumaan ang dinadala mong problema dyan sa puso mo."

Tapos naglakad na kami patungo sa pintoan ng mansion nila.

Kaya ko ba siyang patawarin?! tanong ko sa sarili ko.

Alam kung mahal ko pa rin sya. Mahal na mahal.

Kakatok na sana kami sa pintoan ng biglang bumukas ito.

Mga magulang nya ang nagbukas.

Nagulat ako kung bakit naka itim din sila. Kung bakit madaming tao sa bahay?!

Nakangiti sakin ang mom nya at niyakap nya ako.

Pumasok ako at sumiksik sa mga tao.

Nakatingin silang lahat sakin.

Napahinto ako ng makita ang isang kabaong.

"B-bakit may - - -"

Bigla na lang tumulo ang luha ko.

Lumapit ako at parang gumuho ang mundo ko sa nakita ko.

"T-take?!"

"Bakit ka nandyan?! Huh?! Akala ko magpapaliwanag ka?!"

Halos maglupasay ako sa kaiiyak.

Hindi ko ininda ang mag matang nakatingin sa 'kin.

Ng biglang lumapit sa akin ang mommy nya.

"Tinatawagan ka nya. Pero hindi ka daw sumasagot."

Wala akong sinabi.

Nagui-guilty kasi ako sa ginawa ko.

Parang lumalabas na ako ang may kasalanan ng lahat.

"Iha, labas muna tayo ha. Gusto kung huminahon ka para makapag-isip ka." mangiyak ngiyak nyang sabi.

I hug her. Hindi ko na kasi kaya pa. Ang sakit, sobrang sakit.

Lumabas kami ng room at nagpahangin sa balcony.

“May pinabibigay pala sayo si Take.”

Tapos may binigay sakin mom nya.

Sulat na mula kay Take.

“Since ayaw mong makinig sakin. Dito ko na lang sasabihin lahat.”

“Trish. Wala akong kasalanan. Wala akong ginawa sa mga pangyayaring iyon. I don’t know what happen. Natutulog kasi ako that time. And bigla na lang, ayun. Sorry kung nasaktan kita. Pero, wala talaga akong ginawa sa oras na yun. Hindi ko rin yun ginusto. Sana patawarin mo ako. Yung sampal, hindi masakit eh. Pero ang Makita kitang umiiyak dahil sakin. Parang sinaksak ang puso ko ng madaming beses.”

“Sana mapatawad mo ako. At sana di pa huli ang lahat kung nabasa mo na ito.”

Di ako naawat sa pag-iyak ko.

Ilang minuto din hanggang sa papasukin kami ng daddy ni Take.

Bakit nakapatay ang ilaw?!

Tapos inalalayan ako ni daddy papasok.

Sa pagkakatansya ko, nasa kalagitnaan kami ng biglang lumiwanag.

Na bigla ako sa nakita ko.

Ang mga bisita, naka-white formal attire na.

Yung mga tables, chairs at yung kurtina naka white and blue combination na rin.

At yung kabaong ni Take?! Nasa isang tabi na.

Nakatayo lang ako sa gitna ng biglang dumilim ulit.

"Dont worry iha. Everything is fine." bulong ni daddy.

Ilang segundo din at nagliwanag ulit, sa isang sulok.

Nakita ko. . . . .

Nakita ko si . . . .

"Take?!"

"Baby, baby blue eyes, stay with me by my side."

"Every moment feels right. . . And im the only one dancing with you . . ."

Di ako makagalaw sa kinatatayuan ko.

Nasa langit na ba ako?!

O baka "The Conjuring" to?!

Lumapit sya sakin.

May ngiti sa labi.

Buhay.

At ito ngayon inaawitan ako.

"Trish. I want to explain. In a right way."

"No!" sigaw ko.

Sumimangot bigla yung mukha nya.

"I don't need your explanation."

"But I need you."

Unti-unting ngumiti ang kanina'y mukha na parang namatayan.

Tumakbo ako sa kinatatayuan nya.

At niyakap ko sya.

"Sorry." ako.

"Why you are saying "sorry"?!".

"Kasi ako ang ang may kasalanan eh. Dapat nakinig ako sayo."

"No Trish. It's my fault. Sorry. Ako ang maykasalanan ng lahat."

then he kissed my forehead.

"I love you" he whispered.

"Saying I love you is not the right words for you Take."

"I need for you the rest of my life Take. And I love you until eternity."

Sigawan ang mga tao sa loob.

Si daddy, si mommy. Abot langit ang ngiti nila. Gayundin ang mom at dad ni Take.

Palakpakan, hiyawan at mga ngiti ang makikita at maririnig mo sa loob.

Bigla akong bumitiw sa kanya.

"A-ano ang nasa loob ng kabaong?!" tapos inamoy ko sya.

"Hahahaha. Wax yun. Pinagawa from states ni daddy."

Tapos tawanan ang mga tao.

“So ibig sabihin tayo na!?” siya.

Nag-smirk ako.

“Mangligaw ka muna. Okay ba!?”

“P-pero?”

“Pwede ba Take?” I asked him again.

“K. Fine.” Sabay yakap sakin.

Akala ko wala na sya.

Akala ko wala ng love life para sakin.

"Akala ko di na kita makakasama pa." sabi ko sa kanya.

"Akala mo lang yun."

-THE END-